

<p>Szerkesztői iroda: N.-Enyeden, várszög-uteza hová a lap szellemi részét illető közle- mények küldendők.</p> <p>Kiadó hivatal: POLLÁK MÓR KÖNYVNYOMDÁJA, hová a hirdetések s előfizetések bérmentesen küldendők.</p> <p>Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<h1>KÖZÉRDEK.</h1> <h2>Vegyes tartalmu heti lap.</h2>	<p>Megjelen minden vasár- napon egy nagy íven.</p> <p>ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK. Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:</p> <p>Egész évre 4 frt. Fél " 2 " " Negyed " 1 " "</p> <p>HIRDETÉNYEK DÍJA: 3 hasábos petit sorért, vagy ennek helyéért 5 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyiltér sora 15 kr.</p>
---	---	---

Előfizetési felhívás a **KÖZÉRDEK** vegyes tartalmu hetilapra.

Midőn e lap szerkesztésére és kiadására vállalkoztunk, az a cél lebegett szemünk előtt, hogy meggyénk s városai számára teremtsünk egy oly közeget, mely képesül szolgáljon az erdélyi társadalom, a magyar nemzet s az egész polgáriassult világ között.

E szempontból lapunk fel fogja ölelni a társadalmi élet minden fontosabb mozzanatát; különös figyelmet fordít a gazdaság, ipar, kereskedelem jelenlegi helyzetére s legújabb törekvéseire; fel fogja tüntetni közigazgatásunkat s kiterjed annak napi kérdéseire; közölni fog rövid, de tartalmas tárczacikkeket, beszéleket, életképeket, rajzokat, jelesebb költeményeket eredetiben és fordításban: koronként tájékoztatást nyújt a különböző tudományok s művészetek állásáról, fejlődéséről; hozni fog közleményeket a vidékről, a fővárosból és nevezetesebb alkalmakkor a külföldről; adni fog végre vegyes híreket, — szóval arra törekszünk, hogy a hasznos és élvezetes egyesítése folytán, lapunk minél szélesebb körben pótoljon szükségét, váljék nélkülözhetetlenné.

Határozott szándékunk a főfigyelmet mindenben megyei állapotainkra s erdélyi viszonyainkra fordítani, de más részt sohase fogjuk szem elől téveszteni egész hazánk s a külföld hasonirányú és lapunk keretébe illő mozgalmait.

T. munkatársaink szives készsége, a komoly elhatározás és törhetetlen buzgóság a lap vezetői részéről s főként a remélhető jóakarát a mélyen tisztelt olvasóközönség támogatása által elég biztos alapot nyújtanak kitűzött célunk elérésére.

Szerencsések voltunk munkatársaink sorába megnyerni a következő írókat: **Ábrányi Emil, dr. Bászai Aurél, dr. Dárdai Sándor, id. Gáspár János, ifj. Gáspár János, dr. Greguss Ágost, Lóte Lajos, Makkai Domokos, Milassin Vilmos, Morágyi István, Pávai V. Elek, Rájner József, Sylvester Domokos, dr. Szász Károly, Sebestyén Sándor, Székely Ferencz, Szilágyi Farkas, Török Bertalan, dr. P. Thewrewk Emil, Vajna Károly.**

A „Közérdek” hetenként egyszer, minden vasárnapon jelen meg egy nagy íven, olykor mellékletekkel, lehetőleg csinos kiállításban.

A „Közérdek” előfizetési ára:

Egy évre 4 frt

Fél évre 2 frt

Negyed évre 1 frt

Az előfizetési pénzek „A Közérdek kiadó-hivatalához, N.-Enyeden” cím alatt küldendők.

Lapunkat a mélyen tisztelt olvasó-közönség nagybecsű pártfogásába ajánlva, maradunk

kiváló tisztelettel

Pollák Mór, dr. **Boros Gábor,**
kiadó-tulajdonos. felelős szerkesztő.

A mai társadalom és a zsidók.

Előre figyelmeztetjük az olvasót, hogy ez alkalommal sem a zsidók mellett, sem a zsidók ellen nem foglalunk állást. De társadalmi életünk minden mozzanatában oly feltűnő szerepet visznek a zsidók, hogy ezek érintése nélkül alig lehet egy-egy életvágóbb kérdést fejtegetni, tisztába hozni.

A régibb társadalom lenézte, megvetette a zsidót; a mai társadalom félni kezd tőle. Mi ennek oka? Ha jól utánna gondolunk, úgy találjuk, hogy a régi megvetés és az új félelem igazi oka egyaránt a munka kérdésében rejlik. A régi társadalom nem tartotta a szabad, művelt és független férfihoz méltónak a kézműves munkát. A számító értelem anyagi jólétre törekvő kitarítása nemes ember előtt megvetés tárgya volt. A ki ember számba volt vehető: az csak állami, egyházi, tudományos vagy művészeti magas célokért lelkesült s csak a háboruban és az állami életben kifejtett munkásságát tartotta szabad emberhez illoének. Bizonyos eszményi világban élt a régi társadalom s hogy ott megmaradhasson: óvakodott leereszkedni a műhelybe, a szatócs-boltba vagy az eke mellé. Ezekben a lenézett kézműves, zsidó, jobbágy és a rabszolga dolgoztak. És dolgoztak többnyire azért, hogy az igazi ember: az arisztokrata megkímélhesse magát oly munkától, mely őt igazi élethivatásától elvonná s arra képzelenné tenné. Még a mi időnkben is úgy nyilatkoztak az amerikai rabszolgatartó államok, hogy rabszolga nélkül nincs szabadság, függetlenség; nem fejlődhetik magasabb állami és katonai tehetség, nincs önfeláldozó hazafi erény. Szóval: arisztokratiai nézet szerint a kézműves munka lealáz: a ki pusztán anyagi személyes előnyökért küzd, a ki értelmét csak pénz és vagyon gyű-

tésre használja: az megvetendő. Tudni való, hogy a polgári és politikai jogok nélkül élő tömegben minden időben a zsidó volt az, a ki vagyon szerzésre fordította minden tehetségét. Semmiféle keresetmódot vissza nem utasított, de keresetéből semmit sem is áldozott azon társadalom czéljaira, mely őt nem tartá tagjának.

Innen a régi megvetés. Irigységgel nézte ugyan a régi társadalom több osztálya a zsidók pénzben és kereskedelmi czikkeiben álló nagy vagyonát, de nem volt oka félni tőlük. A jogos osztály vagyona földbirtokban s az ehhez kötött kiváltságokban állott. A pénz nem birt azon jelentőséggel, a mivel ma bír. Nagy Lajos királyunk, midőn a zsidók kiűzésére parancsot adott: „uzsorával szerzett vagyonukat megvetette, mint a sarat.”

Ma azonban másként áll a dolog. A mai társadalom fél a zsidóktól. A mai társadalom minden osztályának veszélyes concurrentiát csinál a zsidó. Még oly mivelt, gazdag és munkaképes nemzet, mint a német: meg ez is zsidóüldözést kezd félelemből. A kevésbé munkaképes orosz, oláh, szerb valóságos gyűlölettel támad a zsidókra s állami rendszabályokat is alkalmazna ellenük, ha a zsidó-pártoló nagyhatalmak megengednék. Hazánkban is látunk némi erőlködést zsidó ellenes szövetségek létrehozására. Napjainkban még a cosmopolita Liszt Ferencz is antisemita nyilatkozatot ad ki. Meg is kapta azért a magát a budapesti magyar zsidóktól.

Már most az a kérdés: miért fél a mai társadalom a zsidóktól? Mi az, a mi a zsidót ellenében helyezi a társadalom többi osztályaival?

Ismét a munka.

A mai társadalom a demokracia eszméjén alapul. Ez pedig a személyes szabadság. A személyes szabadság eszméjével ellenkezik minden mesterséges, erőszakos korlát, melyet a társadalom külső intézmények által szab tagjai elébe. Altalában elméletileg jogtalanság a társadalomtól valakinek élethivatását előre meghatározni, sőt kötelessége minden egyesre nézve lehetővé tenni, hogy személyes erőit szabadon fejthesse ki.

Ezen elvnek hódol korunk, midőn felzabardítja a munkát és megbecsüli azt minden egyénben.

Ezen szabadság és elismerés jótékonyan hatott ugyan a tudományos és művészeti törekvésekre is, de főképpen a széles értelemben vett

TÁRCZA.

Anakreoni dalok.*)

I. Bordal.

Ide a homéri lantot,
De a harezi hurt le róla!
Ide szinte a szabályos
Vegyítésre a kupákat!
Had' ugorjam iddógálva,
S borosan, de mégis okkal
A kobozhoz énekelve
Lakmározó dalra gyujtsak!

II. Begyes lány.

Lányka ne fuss előlem,
Látva hogy ősz vagyok már,
S mert viruló korod van,
Szives ajándokimmal
El ne taszits magadtól.
Nézd csak a koszorún is,
Mily szépen öszszeillik
A lilium s a rózsza.

Dr. P. Thewrewk Emil.

*) Maradt fenn az 6-korból egy dalgyűjtemény e czim alatt. Nem maga Anakreon írta ugyan, de igen sok csinos van benne. E gyűjteményből való e pár dalocska. Szerk.

A szerencse gyermeke.

Békeltözött az öreg úr. — Micsoda öreg? — Olyan idős, mint a világ; olyan kedves, mint gyermeknek a bábú, olyan ismert, mint a rosz pénz. Haja fehér, tele ezüstszálakkal; a ruháját három állóévszakon keresztül mosta szakadatlanul, a mig olyan szép tiszta, fehér lett belőle. Neve: Téli. — Mire jól meg újítottuk vele a régi barátságot, megérkezett a várva-várt Karácson is.

Ez az esztendőnek egyetlen napja, melyen minden lélek magába száll, emlékeztetnek velocipédjén visszanyargal az elmúlt édes napokra, egy-egy pontnál hosszasan áll meg: az arcz kigyul, a szemek lángot vetnek s a gondolatok a végtelenig kalandoznak, ha a kályhába rakott száraz fa pattanásai fel nem ébresztenek az álmodozásból.

Ez a nap a hitéletnek kiapadhatatlan oázisa, mely személyválogatás nélkül önti cseppjeit mindenki számára. Ó boldog, százszor boldog az, kit a civilisatio fagyasztó lehe nem tett képtelenné e drága cseppek élvezetére. Ezen a napon, úgy tetszik, a szeretetnek jótékony melege árad reánk; azé a szereteté, melyet nem törülhet el az idők mostohasága vagy a hiu ember-érdek; azé, a szereteté, mely változhatatlan, örök. Ezen az egy napon hisz minden s e hit boldogítani tudja még az istentagadót is. Elcsendesedik a lélek szenvedélye, nem zug füleinkbe a tevékenység siketítő lármája, megnyugsunk. S ez a megnyugvás „nem az, mely merev, fásult, borzasztó, hasonló a kétségbeeséshez s csak az erőszaknak hódol; hanem a szende, szelid, éltető, átmelegítő és vidám megnyugvás, mely az örök szeretet keblén érzi magát és ott jól érzi magát, — az, mely, mint az anya kisdedeit, lecsendesíti minden kívánságainkat s őrt áll a háborogni megszűnt szív ajtaja előtt.”

Higgyetek és boldogok lesztek!
Mihelyt Karácson előtt néhány nappal megkapod a szabadságidőt, elkészülsz az üdvözítő levelekkel s a kellő időben rohansz egyenesen a postára.

Most már nyugodtabbnak érzed magadat. Hanem

ez csak egy pillanatig tart. A másik perczben már hoszszába veszed az utczákat, végig nézed a kirakatokat kikecsed a „szabott ár” tulajdonosát, teleszeded minden néven nevezendő zsebeidet számtalan aprósággal, escesbecsével s kicsónakázol az ajtón. Döcögysz inkább, mint mégy, mert a szembejövők zajongó hullámai elől még a néhai Lakatos ügyességével se tudnál egy könnyen kibalancirozni. Mosolyogva, önelégülten térsz haza. Nagy óvatossággal, elővigyázattal dobozokba helyezel mindenféle novautékat.

Azután hamarjában nyakadba veszed a várost, a nagy sietségben háromszor behorpasztod cilinderedet; bekoecogsz ismerőseidnél, megadod a módját, csak öt percz, aztán tovább egy házzal.

Vége ismét otthon vagy, rendbe hoztad minden dolgodat, holnap utazhatol.

Megparancsoltod, hogy költsenek fel 6 óraker, hogy elérkezhess a kilencz órai vonathoz. Ismered azt a jó szokásodat, hogy felébredés után legalább másfél óráig meg nem birsz menekedni a vánkosok hivatató, marasztó karjai közül.

A szolga eltalál aludni. Csak nyolezkor ébredsz fel. A bérkocsi ott áll már ajtód előtt, jó, hogy megrendelted tegnap. Villanyos gyorsasággal podgyaszoltatsz fel, béveted magad a kocsi párnái közé s husz percz alatt az indóház perronján igyekezel kiegyengetni a szűk ülés miatt megémbesedett izmaidat.

Legelőbb is nézel a podgyászok után. Az egyik ott van már a mér-nők kezei közt, épen most ragasztja rá a 13-as számot. Nem vagy előítéletes, de azért roszszul esik látnod, hogy épen neked jutott. Keresed a másik darabot, kérdést intézel a ragasztárhoz, nem tud semmit róla. Tyhű teringettét! Az inasod bizony otthon felelte s rég el is távozott. Nincs mit tenned, megfogadod az első fizkőt, a kivel találkozol; megmagyarázod neki a lakásodat, a családod a névjegyed, hogy rohanjon, hozza el hamar a Karácsonfás dobozt.

Nincs kifejezése a psychológiának arra a gyötrelmes lelki állapotra, mely elrabol tőled egy esztendőt, eldobat veled négy darab finom hávannát és „fogaid sövénye”

iparnak adott nagy lendületet. Ma már a tőzsergépész, kézműves és kereskedő tisztán anyagi jólétre számított küzdelme is tisztességben részesül.

A mai társadalom munkaképes osztályának túlnyomó többsége éppen ezért anyagi jólétért küzd. Ezen küzdők sorában feltűnő nagy értelmi és vagyoni tőkével szerepelnek a munkára felszabadított zsidók. Az a lázas tevékenység, melylyel minden küzdelemben részt vesznek; az a rendíthetetlen törekvés, mely kizárólag anyagi haszonra irányul; minden nemzet társadalmi életében megkülönbözteti őket. Munkájuk minősége is jellemző. Sokat, gyorsan és látszólag ocsón dolgoznak. Ezért a szabadiparral járó kontárságnak nagy mesterei. A zsidóban tehetség van művészi munkára, de e túlságos nyereségvágy nem enged időt neki a tökéletes munkára. Személyes ambíciója sem terjed addig, hogy állandóan tisztelt hírnevet szerezzen magának. A pillanatnyi siker legmagasabb vágyait kielégíti. Tudjuk, hogy vannak halhatatlan érdemű tudósok és művészek, de a nagy tömeg még mindig nyereszkedő kontár.

Még a tudományos törekvések mezéjén is felismerhető e sajátosságuk. Többnyire olyan munkát irnak, a mit meg kell venni. Tankönyvet az iskolák számára. S hogy ennek kelendőségét biztosítsák: monopolizálják a sajtót: feldicsérik saját gyártmányukat s irgalmatlanul lecsepeülnek a más munkáját. A kritikával szemben éppen nem kényesek. Más nemzet írói oly büszkék és kényesek szellemi termékeikre, hogy egy kedvezőtlen bírálat nem csak fájdalmat s elcsüggedést okoz náluk, hanem gyakran elriasztja őket az irodalmi munkásság teréről. A mi kevés bátorság tapasztalható ma p. u. a magyar íróban: azt is a zsidótól tanulta.

De ki hallotta valaha, hogy lesújtó bírálat miatt egy zsidó irodalmi tevékenységével felhagyjon s melancholiába essék? Olyan nincs!

A zsidó előtt ma nyitva áll az állami és katonai magasabb pálya is. Tehetséges jogászok és publicisták vannak köztük, de kozmopolita nézetük miatt kevés bizalommal találkoznak a közvéleményben. A hadseregnél inkább szeretik a liferánsi állást, mint a vezénylő tábornokságot.

Mindezen, a zsidók jellemében és törekvéseiben mutatkozó jelenségek félelmet és gyűlöletet támasztanak a zsidók ellen társadalmunk többi osztályaiban.

Mit féltenek tőlük? A munka sikerét.

A társadalom nem-zsidó osztályának nagy része szintén személyes előnyökért és anyagi nyereségért küzd. De erőit nem mindvég tudja anynyira egyesíteni, mint a zsidó. A mit amaz jobban, tökéletesebben, de drágán és elszórtan termel: nem hoz anynyira nyereséget, mint a zsidónak egyesített erővel s így ocsóbban létrehozott tömeges, bár silányabb munkája. Itt tehát lehet a munka sikerét féltetni. Aztán tagadhatatlan tény, hogy a társadalom nem-zsidó osztálya több érzékeléssel bír az élet szellemibb követelményei iránt; többet áldoz állami, nemzeti és emberiségi közczé-

lokra, mint a zsidó. Ez pedig felhasználja és kiszákmányolja azok költsékesi hajlamait a maga anyagi előnyére s ezáltal megbénítja mások munkaképességét.

De nem csak a szoros értelemben vett munkás fél a zsidótól. Azok is félnek, a kik az élet eszményi céljaiért lelkesülnek. Nemesebb értelemben vett társadalom eszményi törekvések nélkül nem állhat fenn. Lenni kell olyanoknak, a kik a tudományban csak az igazságot keresik, a művészetben csak a szellemi szépséget lelkesülnek; az állami és katonai pályán a nemzet jövő nagyságáért küzdenek, olyan nagyságért, mely lelkekben már eszményképpé alakult.

Ha már valaki ezen törekvéseket a mindennapi üzlet körébe vonja le s ezen foglalatosságban sikerrel is működik: attól félnie kell a társadalomnak. Ezért mutatkozik azon feltűnő jelenség, hogy nem csak az élet anyagi körülményeivel küzdő, hanem magasabb szellemi törekvéseket ápoló társadalmi osztályok is félnek a zsidótól. Semmi sem bántja annyira az embert, vagy a társadalmat, mint a lelkeben élő eszményi világ tagadása s kigunyolása. Innen származott régebb a sok embertelen véres vallási üldözés. A vallásbeli idealizmus vagy gyöngébb, vagy tisztultabb erkölcsi alapon áll, minthogy üldözésre indítsa hivatelt a más nézetűek ellen.

De ma is mélyen bántja a magasabb műveltségű társadalmat minden olyan törekvés, mely a tisztán szellemi élet nyilvánulásai kalmárkodik.

De helytelenül fogná fel hivatelt a társadalom, ha erejét arra pazarolná, hogy valamelyik osztályát üldözésbe vegye. A munka szabadsága többé nem korlátozható mesterséges uton. Az erő és a kitartás végre is diadalmaskodnak mind az ipar, mind a szellemi élet mezéjén. Ezen erőnek pedig öntudatosan a jobbra, a törvényesebbre kell irányulnia.

Magyar társadalmunkban is hallszik néha a panasz, hogy mind az üzleti, mind a tudományos és állami életben a zsidó szellem jutott túlsúlyra. De oly nemzetnél, mely élni akar, nincs helye sem üldözésnek, sem panaszoknak. A zsidók pénzbeli tőkéje csak addig uralkodik a helyzetben, a míg a nemzet a maga tőkéjét gyümölcsötlenül heverteti. Ez a tőke a munkaerő.

Az egyéni és társadalmi erőt szilárd nemzeti öntudattal kifejtve, mind a személyes anyagi előnyök, mind a szellemi magasabb érdekek elérhetőek és biztosíthatók, ha a zsidók munkájánál jobbat, tökéletesebbet, nemesebbet nem csak óhajunk, hanem akarunk is, tehetünk is. Sőt azt is elérjük ezzel, hogy nem lesz többé két ellentétes irány, hanem csak egy virágzó, életteli nemzeti szellemű társadalom.

Alsófehérmegye helyzete a megyék háztartásáról szóló törvényjavaslatban.

A megyék jogkörére és szervezetére vonatkozólag nagy horderejű törvényjavaslat lett benyújtva és a képviselőház közigazgatási bizottsága által letárgyalva, t. i.

Végre tehát pihenhetsz két óráig. Akkor ismét jegyet kell váltanod, de lesz gondod rá, hogy jó eleve biztosítsd magadnak a posztot. Eként a helyzet magaslatára jutva szivartárczád után nyulsz. Jó, hogy nem feleddet otthon. De megint egy casus. Nem azt hoztad el, a melyikbe szivart tettél, hanem a mellette valót, az ürest. Parblen! A bundában is van néhány tartaléknak. Kiveszel egy tomouce-t s nevedet magadban szerencsédet.

A vonat megáll, kiszállsz, gondoskodol jegyről s rohansz fel a kocsi. Igen korán felültél, a melegítő csöveket még csak akkor toloncolják be. Rád se hederitesz, legalább jó helyt ülsz az ablak mellett.

A coupé nyitott ajtaján bedugja fejét egy gyanus uraság s nyomban be is esik bozontos fejével. Most már te szeretnéd, hogy az ablakot betegye, de vicem pro vice, ma nekem, holnap neked. Vár valakit. Igen. Néhány perc múlva közeledik egy kis karaván, a hét tagból álló család. Valamenynyien betolakodnak dajkástól, pesztonkástól együtt. Gyönyörködöl a torkok diszharmóniájában s szeretnéd kilölni valamenynyit, vagy legalább magadat. Heringgő lettél.

A kintől, fáradságtól elalszol. Bizonyosan ott maradtál volna a kocsi, a melletted ülők kárörömmel nevettek is, mikor a pályaudvarba berobogtak a kocsi; hanem te a szerenese gyermeke vagy. Éppen ebben a pillanatban ugrasz fel, nagyot kiáltasz, mintha kigyó csipet volna meg. Nem az. csak a szivarod égett le a körmög, a túlságos kömenynyiség ellen veto-t mond ujjacs-kád, melyen a vastag borkesztyű már nagyocsa száját tátott. Hanem ezt most figyelembe se veszed, átszállsz a másik vonatra. Hát adsz az istennek, hogy megszabadulsz a rettenetes sipogásoktól. Korai öröm, ismét épen hozzád kerültek. Ismerősöként köszöntenek, te pedig mérgedben letelepedel a . . . bundád zsebére s öszszenyomod a jegyzőkönyvet, melyet tőle kaptál. De ezt csak másnap veszed észre.

Nem sokáig voltál öszszenyosva. Mégis csak ked-

a megyék háztartásáról s ezzel kapcsolatban a tisztviselői stb. személyzet fizetéséről szóló előterjesztés. Magának a javaslat általános tárgyalásának menetére s a kifejtett elvekre lesz alkalmunk még visszatérni, jelenleg csak azt kívánjuk előzetesen megemlíteni, hogy a törvényjavaslathoz csatolt mellékletben az egyes törvényhatóságok tisztviselői személyzete és azok fizetése is az új tervezet szerint ki volt tüntetve és a megyék bizonyos javadalmazási osztályokba osztva. Így Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunmegye képezte az első, Bihar, Békés, Borsód, Torontál stb. megye a második, Szilág, Sáros, Szepes, Hunyad, Abauj, Kolozs, Bars stb. a harmadik, Alsófehér, Győr, Turóc, stb. a negyedik osztálybeli megyéket.

Ambár híre járt, hogy a tisztviselő, segéd, kezelő stb. személyzet fizetésének jobbítása a viszonyokhoz mérten emeltetni fog, a törvényjavaslat is nemü szerkesztését nem vártuk. Megszoktuk — és alkotmányos szempontból tekintve helyesnek tartottuk — s jelenleg is anan nyilvánítjuk, hogy ily kérdésnél előzetesen hallgatassanak meg az érdekelt hatóságok és kéreztessenek meg a kormány bizalmi férfiai: a megyék viszonyait jól ismerő főispánok. Nagy részben ezen eljárás elmulasztásának kell tulajdonítanunk azt, hogy a törvényhatóságokban tervezett tisztviselői állomások számában, fizetésében és a megyei javadalmazások végösszegeiben oly aránytalanságok fordulnak elő, hogy az összehasonlítás több megyének, jelesen Alsófehérmegyének nem érdemelt hátrányára esik.

Igy megszüntetni tervezetik: egy főorvosi, két szolgabírói, két segéd-szolgabírói, két szolgabíró-iróki, egy aljegyzői, egy árvaszéki ígtatói, két központi iróki állomás. Ellenben szaporították a személyzet egy közig. kiadóval, négy központi és hat szolgabírói díjokkal. Az öszszes javadalmazás öszszege pedig előirányozva lett 54.300 frtban. Ezen javasolt öszszeg méltányossága némileg kérdésessé válik azáltal, hogy a 714 kilométerrel kisebb és 22.036 lakóssal kevesebbel bíró Abaujmegyének 73.300 frt; a 905 km. kisebb és 51.511 lélekkel kevesebbel bíró Barsnak 70.200 frt; a 629 km. kisebb és 47.300 lélekkel kevesebbel bíró Komáromnak 70.300 frt, az 1632 km. kisebb és 113.316 lélekkel kevesebbel bíró Mosonynak 52.300 frt; a 2195 km. kisebb és 85.065 lélekkel kevesebbel bíró Győrmegyének 54.100 frt javadalmazás lett előirányozva. A közigazgatási bizottságnak módjában volt kiegyenlíteni az aránytalanságokat. Altalánosságban némileg kiegyenlítette in thesi azáltal, hogy kimondotta, miszerint nem az egyes tisztviselői állomások, hanem általában a javadalmazások öszszegét veszi bírálat alá, a törvényhatóságoknak hagyván fenn a jogot, miszerint ezen javadalmazás keretében szervezzék magokat; de a főösszegek közötti nem méltányos különbségeket aránylagosan megszüntetni nem bírta. A lapok rövid közlései szerint Alsófehérmegyére nézve következőképpen folyt le a tárgyalás folyó évi december 15-én.

(„Ellenőr“ 631. szám). „Alsófehérmegyére nézve Pogány Károly méltányosnak tartaná, hogy az alispán és főjegyző fizetése legalább a kisebb Szilágymegye hasonló tételének öszszegéig emeltessek fel s hogy az alispánnak, kinek sem természetbeni lakása, sem lakpénze nincs, egyik vagy másik megadassék. — Tisza Kálmán miniszterelnök concedálja, hogy a megye nem egészen helyesen van osztályozva; a lakásra nézve pedig megjegyzi, hogy lakás a megyeházán van, a megyétől függ azt az alispán rendelkezésére bocsátani. — Ajánlja a dotacionak 1200 frttal való felemelését, mi elfogadtatik.

Tehát Alsó-Fehérmegye javadalmazása tenne 55.500 forintot. Ez éppen oly elégtelen Alsó-Fehérmegyének, mint a mily sok — aránylagosan véve — a 73.300 frt Abaujnak, a 70.200 frt Barsnak stb. Nem mondjuk, hogy egyenlők legyenek a javadalmazások, de a terület, népesség és részben a helyi viszonyok tekintetbe vételével legyen méltányosság és kellő arány, mert a szolgálati kötelezettségben nygis egyenlők vagyunk.

Igazoltunk találjuk tehát azon mozgalmat, mely

vező csillag alatt születél. Mfkor kiérték az alagútból, egygyel kevesebben vagytok. A családó kiugrott az ablakon; váltohamisítás miatt régen kerestek. most észre vette, hogy szemet vetettek reá. Requiescat in pace / De még csak most jó a had-el-hadd, a szivet rázkodtató jayveszékélés. Am kegyes daimonod ismét lémosolyog hozzád. Alig mentek vagy husz perczet, állomáshoz értek. hol kiszáll az árvaságra jutott család. Egy pár könyecseppet törülsz ki szemedből, vaj a szived. Jó, hogy észre nem vették, mikor az egyik fücska kabátjába csuszattad azt a néhány forintot, keservükben talán el sem fogadták volna. Hozzon nekik is valamit a kis Jézuska oly iszonyu veszteség után.

Sötét este van, mikor megszünik az egyhangu keprelés, örvendve sietsz le a lépcsőn. Keresed az oda rendelt kocsis. Az öreg Márton helyett ott áll előttd a gazdája, kihez szándékozol, egy barátját várta az ünnepekre, a ki nem jött el.

Ó reád, te meg reá bámulsz. Örömmel hallgatod a jóságos megrórást, hogy miért nem tudtad jövedelédet, hátha nem volna szeker?! Te elhallgatod a valót, csak annyit mondasz meg belőle, hogy meg akartad lepni. Öszszecsókoltok s szent a béke. Kiveszed a podgyászatod s felültök a szekerre. A bácsi hiába kérdi, hogy mi mindent czepepsz annyit, hallgatsz, vagy kitérőleg felelsz. Pár óra alatt megérkeztek. — Az egész háznép örvendve fogad, de szivednek az esik legjobban, hogy az Edith szemeiből most is olyan melegítő sugár lövellik feléd, mint régen.

Más nap este előállsz a karácsonfiakkal, lelki gyönyörűség nagyobb, mint a Cimborasso. Edith pirulva hozza az emlékkönyvet számodra, czimlappján fehér galambbal. Tele vagy boldogsággal. A szerenese hordoz karjain.

Dr. Boros Gábor.

megyészerte keletkezett és helyeseljék azon eszmét, hogy a megye bizottsága rendkívüli közgyűlésre hívassék össze, mert a viszonyok kellek kifejtése, az aránytalanságok észlelhetetlen kimutatása ugy a kellően informált minisztert, mint az országgyűlés mindkét házában igazságot értő és igazságot osztó tagjait a sérelmes javaslatnak egy méltányos határozattal leendő megváltoztatására fogja bírni.

Felhívjuk ez ügyre megyénk bizottságának tagjait, és e megyebeli országgyűlési t. képviselőket. — Teljesítse mindenki e részben kötelességét egyetértőleg és ezélünk el lesz érve!

Alsófehéri.

Alsófehérmegye közig. bizottságának 1881. december 14-én tartott gyűlése.

A gyakorlat és tapasztalás, az élet e legjobb mesterei, mutatják ki mindazon intézmények értékét, melyeket emberileg helyeseknek és észszerűeknek vélünk kitűzött céljaink elérésére. Bármily erős legyen a kritizáló ész, alapos ítéletet — főleg közigazgatásunkról — csak a pontosan gyűjtött és helyesen mérlegelt tapasztalati adatok kimutatása mellett hozhat. Sokszor volt gáncsolva és sokszor lett megátadva közigazgatási bizottsági intézményünk is, de szintoly sokszor emelkedtek pártolói is, és ime ugy találjuk, hogy az 1876. VI. törvényezikk által teremtett intézmény mindinkább beillesztődik közigazgatási rendszerünkbe. — Hiszszük, hogy megfelelő módosításokkal, hatáskörének kellőbb rendszerével jeles szolgáltatásokat fog tenni ezután is. Mi adatokat szolgáltatunk, olvasóink, főleg a közigazgatás irányt érdeklődők vonják ki a következtetést.

A folyó évben utolsó gyűlés e hó második szerdáján volt. A megyei és állami hivatalos közegek teljes számmal gyűltek össze; a választottak közül nyolczan hiányoztak. Csak a buzgalma és kitűnő képességei folytán köztisztviselőben álló Bares canonok és Szalánczy L. jelentek meg; a többi tagok részben kellően kimentették távollétüket, minek tudomása vétele után Navratil kir. adófelügyelő és Szalánczy L. személyeikben a jegyzőkönyv-hitelesítők kijelöltetvén, dologhoz fogtunk.

Először Csató János alispán referált röviden a közigazgatás menetéről, megemlítve, hogy a községi képviselők és előjárások megújítása folyamatban van; továbbá, hogy kénytelen volt egy szolgabírónk költségére kiküldeni egyik aljegyzőnk, ki is a sok panaszra okot szolgáltató utakat rövid idő alatt elég jó karba hozta. — Debuisset pridem! Az intézkedés helyeslő tudomásul vétetett. — Belügyminiszter ő nmlga D. S. volt bucsumi főbíró fegyelmi ügyében hozott határozatot feloldván, mitán a ténny kihágásnak minősítette, rendelkezése nyomán az ügy átétetett a kir. ügyészséghez. — Lőrinczréve község határán levő vízvezető árokkitisztítása kérdésében a kir. építészeti hivatal műszaki véleményezésre hivatott fel. Egy, a hadsereg kötelekéből való, ideiglenes elbocsátás elhatározása után előterjeszté az alispán azon sok nehézséget okozó körülményt, hogy a belügyminiszter ő nagyméltósága még nem erősíté meg megyénk bizottságának az októberi közgyűlésen hozott határozatát, mely szerint az erdészeti albizottságba 3-ik tagnak egy szakértő erdész vétessék be az alapos szaktudományt igénylő ügyek kellő elintézésé végett, holott e tekintetben belügyminiszter ő Nmlga elutasító leiratára alapos indokolással újabb felterjesztés tétetett. — Miután az erdészeti igen fontos ügyek helyes és szakértő kezelése sürögően igényli a m. bizottság határozatának végrehajtását, a közig. bizottság is elhatározta a jóváhagyást maga részéről is kérelmezni, mire különben is szükség van; többi közt a n.-szében kerületi kir. erdőfelügyelő is szorgalmazván Gula-Fehérvár, Abrudbánya, Nagy-Enyed és Vizakna városok erdő-üzemterveinek beadatását. (Folytatása következik.)

Magyarország nemzetiségei az új népszámlálás alapján.

Keleti Károly kitűnő statisztikuskunk nagy érdeklő felolvasást tartott a magy. tud. akadémiában f. hó 16-án Magyarország nemzetiségeiről az 1880. évi népszámlálás adatai alapján. A feltüntetett eredmények bővebb méltatását jövő számunkra tartván fenn, most csak röviden közöljük, hogy a lefolyt népszámlálás végeredménye szerint

a magyar birodalom összes népessége:

1880-ban	1870-ben és így 1880-ban
Magyarországon (Erdélyvel)	13.728.622 13.561.245 + 167.377
Fiumében	20.981 17.884 + 3.097
Horvát-Szlavonországban	1.892.575 1.838.198 + 54.377
összesen	15.642.178 15.417.327 + 224.851

Magyarország népessége anyanyelv szerint:

az 1870-iki	összevetés szerint	az 1880-iki	számlálás szerint
magyar	6.156.421	6.165.088	
német	1.820.922	1.798.373	
tót	1.817.228	1.790.476	
oláh	2.470.069	2.323.788	
rusznyák	469.423	342.351	
horvát, szerb	473.995	605.725	
egyéb	11.295	203.767	
beszélni nem tud		499.054	
összesen	13.219.413	13.728.622	

Ez összehasonlításban az 1870-re kimutatott számokhoz esodálkozásunkra nincs hozzáadva az azóta esatolt magyar határörvidék népességének nyelvi aránya, melyet az orsz. statisztikai hivatalnak a rendelkezésére álló anyagból eléggé megközelítőleg fel lehetett volna tüntetni.

Régibb adatok alapján a valótól azt hisszük nem nagyon térünk el, ha azt mondjuk, hogy a csatolt határvidék 342.000 lakosa közül magyar volt 7000, német 45.000, oláh 140.000, horvát-szerb 150.000, mely számokat az előbbi táblázat 1870-iki adataihoz adva, a mostani:

1.798.000 némettel szemben akkor volt 1.869.000.
605.000 horvát-szerb sz. " " 619.000.
2.323.000 oláhhval szemben " " 2.610.000

tebát főleg a magokat 3 milliora számítani szerető oláh testvéreink ugyancsak messze vannak e számtól s horvát-szerb barátaink sem szaporodtak legnagyobb mértékben Magyarországon, mint már bejárta hire lapjainkat.

Miután a beszélni nem tudók melyik nemzetiség-

hez tartozása ki nem számított, feltehető, hogy azoknak legalább fele magyar ajku lesz, valamint a 200 ezernyi cigányokkal, örményekkel, külföldről beszámazottakat magában foglaló egyéb anyanyelvűeknek is "s-ada most már magyarnak tartja magát; a magyarok valósgos száma 6.500.000; tehát nemzetünknek az 1870-iki számitással szemben 340.000 főnyi gyarapodása mutatkozik, míg a többi nemzetiségek 170.000-rel fogytak. A népszámlálás általában elszomorító eredménye mellett szolgáljon legalább e körülmény vizsgálatásul.

VIDÉKI LEVÉL.

A Visza partján, 1881. decz. 19.

Megyénk e szélő pontján is örömmel üdvözöljük a „Közérdek“-et! Születése ugyan nem oly világra szóló esemény, mint az, melyet világra jöttének napja emlénkünkbe hoz; de hát életjel s ez is valami. Hadd adjon azt magáról Alsófehéri is! S annyival inkább üdvözöljük az újszülöttet, mert hosszu életet ígérhetünk neki, miután dajkája nem a politika nehéz életével, hanem a közelet tápláló tejével igéri tartani. Az „Ország dolgát“ igazítsák az országos középpontokban megjelenő napi lapok! Mi bibelöljünk a magunk bajával! Mert van mivel.

Még nekünk, e kis városkának is van. Ott a járás-bíróság felállításának kérdése, melynek eldöntését oly régóta várjuk. A tengeri kigyó: a legelő arányosítás, még egyre ijesztget. A félrevezetett nép az országgyűléshez akar folyamodni, hogy kivétel tegyen Vizaknára nézve. Akna bezáratás, fűrdő eladás, stb., mint anynyi kísértet veti ránk árnyékát. Hát még mennyi minden fontos életkérdés, mit jó lesz nem csupán a böles közgyűlésben, de nyilvánosan is néha megvitatni, míg a nemes tanács s a czentumpáterek döntenének benne.

Es hogyha nekünk is sok van ilyen dolgunk: hát a nagy megyének! Azért csak hadd éljen a „Közérdek“! Szeretném érdekes hírekkel beköszönteni hozzá. De hát a mi társadalmi életünk lanyhább még a most pihenő fűrdőtavaknál is. Csüdesen (de nem „csüdes“-el a lakó Mókány Berez) töltjük el a téli napokat. — Esténként néhányan öszszgyülekezünk olvasni a „Hon“-t, „Pesti Naplót“-t és Tojász Dániel gazdasági szaktanulmányait s végül pártoskodni egy kis „Mariage“-ban. A „szent villámok“ is ritkák a hidegben. Mindenütt esend és nyugalom honol. Csak a tegnapi és tegnapelőtt lefolyt baromvásár szült némi mozgást. Az is oly lanyha volt, hogy a „czédulák“ nem jött be a két nap 80 frt, holott máskor 2-300 a város jövedelme. Hiába! nincs „piz“ a „Krisztkindlik“ sem lesznek nagyon értékesek!

Hanem azért a jövő fiai, az apró szentecskék várják a Karácsonat. Az állami népiskola gondnoksága az idén is kioszt 20 szegény gyermeknek 10 frtot 50 kr-ával. Ebből 20 krt bármire elkölthet a szegény kis mumsza, 30 kr pedig — mintegy takarékpénztárban — a tanítónál marad s a szükségeshez képest apránként kapja ki irkára, pennára stb. Van is aztán öröm! mikor a 20 kr, ez az óriás kincs, a szebükbe koppan és szabad a vásár.

Hát a gyermekmenhely? a kisedővóda? Olyan nincs. De lehet. Az eszme forr s idővel még testté lehet. Adja isten!

Lassan foly a „Visza“, hogy a Küküllőbe s a Marosba haljon. Csevegő hajtait kermém meg, hogy vigye jó kívánságomat el a „Közérdek“-nek, de hát a nagy Maros nem foly visszafelé. Így levélben küldöm, fogadja szívesen.

Erdősi.

Nyílt számadás

a nagy-enyedi ev. ref. egyház által rendezett bál jövedelméről.

A n.-enyedi ref. egyház folyó év decz. havának 3-án, orgonája korszerű átalakításának költségei fedezésére, tombolával egybekötött, zártkörű táncvizigalmat rendezett. — Örömmel emlékezünk azon lelkesedésre, melylyel városunk lakói rang- és felekezeti különbség nélkül felkarolták. — Midőn az egyháztanács, az orgona átalakítása költségei fedezésére tartandó táncvizigalom rendezését elhatározta, jónak látta a siker biztosítása czéljából városunk derék hölgyei közül egyeseket felkérni, hogy a tombolához nyereménytárgyakat gyűjtsenek. A fölkért. hölgyek a legszívesebben vállalták el s a legfényesebb sikerrel teljesíték e nehéz kötelességet. — Az adakozók között fel kell említenem a helybeli timenár társulatot, mint a mely egy személyre való szép ezüst evőeszközt adott, továbbá özv. br. Kemény Dénesné, Zeyk Károlyné, br. Kemény Sarolta ő nagyságai, Nagy Albertné urhölgy, Balkay István, fegyintézeti igazgató stb. járultak értékesebb tárgyakkal a tombolához; némelyek ismét pénzt adtak a nevezett czélra, pl. Erőss Istvánné urhölgy 5 ft stb. — Hoszszas volna mindannyit felsorolnom, kik közreműködtek az alább feltüntetendő öszszeg létrehozásában.

A gyűjtést eszközölték: Adler Sándorné, Vince Dánielné urhölgyek, Finna Giza és Varró Róza kisasszonyok a magyar-utczában. — Szilágyi Farkasné és özv. Bálinth Benjáminné urhölgyek a piaczoron. — Székely Ferenczné urhölgy és Herepei Ilona kisasszony a kollegium-utczában. Dr. Magyar Károlyné urhölgy és Vajna Mari k. a., dr. Boros Gáborné urhölgy és Weres Mari k. a. a varezagás-utczában. — Vajna Károlyné urhölgy és Mester Póli k. a. a porond-utczában. — Mátyás Sándorné és Szöllösi Ferenczné urhölgyek a tót-utczában. — Sebestyén Sándorné urhölgy és Török Zelma k. a., Farkas Mária urkölgy és Török Boreka k. a. a tövis- és szentkirály-utczában.

A gyűjtés eredménye 535 nyereménytárgy és 53 frt 70 kr. A tombola-tárgyak decz. 2-án a városházánál közszemlére voltak kitéve. A tárgyak diszes kiállítására Szilágyi Farkasné és Nagy P. Károlyné urhölgyek jó izlésének s fáradságtalanságának volt eredménye.

A rendező-bizottság szerencsés volt megnyerni a bálanyai tisztre Sándor Elekné urasszonyt, az egyház iránti áldozatkészségéről széles körben ismeretes derék egyházi főgondnokunk nejét.

Az öszszes bevétel: 150 drb. személyjegy áraban bejött 150 frt; 9 drb. család-jegy áraban 22 frt 50 krajczár; 1813 sorsjegy áraban 181 frt 30 kr; nyere-mény tárgyakra gyűlt 53 frt 70 kr; felülfizetésekéből 154 frt 80 kr; öszszesen 562 frt 30 kr. Levonva belőle a 104 frt 49 kr kiadást, marad tiszta jövedelem 457 frt 81 kr.

Felülfizetések: Sándor Elekné, bálanya 50 frt, br. Kemény Gábor ő nagyméltósága 5 frt, mélt. Zeyk Károly főispán 10 frt, dr. Dárday Sándor orsz. képviselő 25 frt. Kisegítő takarékpénztár, dr. Nagy Albert 10 —10 frt. Koresolya-egylet és Szilágyi Farkas 5—5 frt, Lázár Károly 4 frt, Sándor Miklós (farezádi), Csernátóni V. Péter 3—3 frt, Bornemisza József, Hegedűs Gyula, Imreh József, Bedő Károly, Inezédi László, Csató János, dr. Magyar Károly 2—2 frt, Bihari Sándor 1 frt 50 kr, Kovács János ref. pap, Scherer J. ügynök, Dézsi Sámuel, Kovács Gyula, Benkő Márton, Klimes Károly, Inezé Sámuel, Munkácsy Zsigmond 1—1 frt. Szász J. (székely) 30 kr.

Fogadják a rendező-bizottság köszönetét egyen-egyen, kik ezen szép eredmény létrehozásában fáradoztak, kik a jótékonycél érdekében lelkesedéssel hozták meg áldozataikat az egyház oltárára.

Nagy-Enyeden, 1881. decz. 15-én.

A rendező-bizottság megbízásából:
Sebestyén Sándor, jegyző.

VEGYES HIREK.

— **Hymen.** Nagy Lajos ev. ref. főtanodai tanár folyó hó 12-én vezette oltárhoz Fülöp-Szálláson, volt esanádi ref. lelkész néhai Herczegh Zsigmond leányát, Herczegh Róza kisasszonyt. — Aldás kísérvje az új frigyet.

— **Carneval.** A Bethlen-főtanodai ifjuság bálja február 4-én, a polgári iskoláé pedig ugyanazon hó 11-én fog megtartatni. — A koresolyó-egylet okulva az okt. hó folyamában rendezett két kránzchen deficitjén, elhatározta, hogy a küszöbön levő farsangon nem rendez táncvizigalmat.

— **A helybeli casino évi rendes közgyűlése** f. hó 18-án tartatott meg, mely alkalommal a leköszöntött tisztviselők és választmányi tagok újból megválasztáltak. Meg lett választva ugyanis elnökke: id. Zeyk Károly főispán, igazgatókká Sándor Elek polgármester és br. Splényi Henrik, jegyzővé dr. Boros Gábor, gazdává Rákosy Bálint, könyvtárnokká Vince Dániel. Választmányi tagok: Csató János alispán, id. Gáspár János tanfelügyelő, Garda József, Lőte Lajos, dr. Magyar Károly, Medgyes Bálint, Szalánczy Lőrincz, Szilágyi Farkas és Török Bertalan.

— **Tüzoltó-egylet** alakult Balázsfalván dr. Brendusiann Jakab elnökle és Tornyai Lajos jegyzősége mellett, mely egylet alapszabályait megerősítésre be is terjesztette. Ismerve nevezettek tehetségét és buzgalmat, az ujonnan alakult egyletnek szép sikert jósolunk.

— **A nagy-enyedi polgári olvasó-egylet** folyó hó 27-én karácson harmadnapján tartja közgyűlését. — Felhívjuk a város polgárai közül mindazokat, kik az egyletnek culturalis hivatását szívükön hordják és multja iránt is kegyelettel viseltetnek, sorakozzanak öszsze, hogy az életrevalóság és közbuzgalom által emelt intézmény, a derék alapítók czéljai érdekében polgárságunk javára felvirágoztassék.

— **A helybeli koresolyázó-egylet** f. hó 18-án nyitotta meg városunk középpontján, az ugynevezett papok csüre telkén, nem kevés munka és költséggel előállított jégpályáját. Igen szép közönség töltötte be a jeget, s még több gyönyörködött a parton szépeink szép haladásra mutató mozdulatain.

— **Üszoda-terv.** A részvényekre alapítandó s az Eckstein-féle felhagyott szeszfőzde mellett levő városi telken építeni szándékolt üszodára vonatkozólag Mazzuchi balázsfalvi uradalmi építész a városi tanácshoz beadta tervét és költségvetését, melynek elkészítésére — elismerőleg kell kinyilatkoztatnunk — díjtalanul és önkénytel vállalkozott. Mielőtt a városi képviselőtestület által az üszoda érdekében kiküldött bizottság részéről terv és költségvetés kidolgozásával megbízott Horváth Gyula — városunkban is előnyösen ismert kolozsvári műépítész — munkáját beterveztetének s mindkét terv és költségvetés egvűtessen lenne ismertethető: csak annyit kívánunk megjegyezni Mazzuchi építész tervére, hogy az 7000 frt költségvetéssel, viszonyainkhoz mérten, rendkívüli drága. Ez öszszegnek épen fele is elég lenne.

— **A nagy-enyedi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság által kitűzött árverezések jegyzéke:** Petruza Anna ellen 1881. decz. 28. és 1882. jan. 28. 817 frt 20 kr. Csufud; Popa Todor a Popi ellen 1882. decz. 30. és 1882. jan. 30. 272 frt 50 kr. Besenyő; Szirb Szemeta hagyatka ellen 1891. decz. 23. és 1882. jan. 23. 288 frt. Diód; Maxim Geraszim ellen 2881. decz. 24. és 1882. jan. 24. 298 frt. Diód; Fábián István ellen 2881. decz. 28. és 1882. jan. 28. 785 frt 35 kr. M.-Lapád; Repede Vaszília és Tyriána ellen 1881. decz. 30. 188 frt. Felgyógy; Popa Jun ellen 1881. decz. 29. és 1882. jan. 29. Tövis; Czinege Istvánné, szül. Varsányi Eliz ellen 1881. decz. 31. és 1882. jan. 32. 3821 frt 37 kr. N.-Enyeden a telekkönyvi irodában.

— **Új zeneművek Táborzsky és Parsch zeneműkereskedésében Budapestten megjelentek:**

Zongorára és hegedűre.

Huber E. Első mű. Fantaisie hongroise	1 frt 50 kr.
Huber Károly. 1-ső ábránd. Repülj feccském	1 frt 50 kr.
— 2-ik ábránd. Befűtás az út-t a hó 1 frt 50 kr.	
— 3-ik ábránd. Lehullott a regő nyárfá 1 frt 50 kr.	
— Rákóczy-induló	1 frt 50 kr.

Zongorára külön.

A. A. Hubert Cooke quadrille	1 frt — kr.
Eikel E. A szép asszony kocsisa. 1-ső fűzet.	1 frt 50 kr.
— 2-ik fűz. (Huber S.-tól) —	80 kr.
— A toborzás. Népszimnő	1 frt 50 kr.
ifj. Fahrbach Ph. Im Maiengrün. Polka-Mazur	1 frt 60 kr.
— Op. 152. Klatsch-Polka, schnell	1 frt 60 kr.
— Pp. 153. Verlobungsfeierklänge. Walzer 2 frt — kr.	
— Schützen-Marsch	1 frt 80 kr.
Huber Sándor. Körösi leány	1 frt 80 kr.
Liszt Ferencz. A magyarok istene	1 frt — kr.
Sigmond Ákos. A sehonnai. Népszimnő	1 frt 50 kr.
Therz Károly. Komoly ábránd	1 frt 20 kr.

E zeneműveket melegen ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

